

цитѣ считали отъ въцаряваніето на Набонацара 747 год. прѣди Христа; Гърцитѣ отъ Олимпіядитѣ слѣдъ Морейскѣтъ (Пелопонесскѣтъ) войнѣ 776 год. прѣди Христа; Римленитѣ отъ направеніето на Римъ 754 год. прѣди Христа; най-послѣ Моамеданцитѣ отъ Егырѣ (побѣгваніето Моаметово) 622 год. слѣдъ Рождество Христово.

Исторіята е достовѣрно изложение на по-достоабылѣжнѣтъ челоуѣчески дѣянїя, еще и на другитѣ събитїя, които сѣ подѣйствувахи непосредствено или посредствено на благополучіето или злополучіето на челоуѣческѣтъ родъ.

Исторїята изобщо сѣ дѣли на четири части. 1, *Древня Исторїя*, която сѣ простира отъ създање міра до паденїето на западнѣтъ Римскѣ имперїѣ (отъ 3984 прѣди Х. — 476 слѣдъ Х.). 2, *Исторїя на срѣднитѣ вѣкове*, която наченва отъ паденїето на западнѣтъ Римскѣ имперїѣ и свършва съ прѣвземанїето на Цариградъ отъ Турцитѣ (476 — 1453 слѣдъ Х.). 3, *Нова Исторїя*, която сѣ простира отъ паденїето на Цариградъ до голѣмѣтъ Френскѣ революціѣ. (1453 — 1789) 4, *Свъръменна Исторїя*, която сѣ простира отъ Френскѣтъ революціѣ до днесъ.

С м ѣ с и ц а.

Нѣкой си духовникъ сказвалъ едно врѣме слово въ едниѣ черквѣ, и прѣдставилъ въ словото си ужъ като че сѣ намѣрвалъ прѣлъ райскѣтъ врата, дѣто имало и много жени да чакатъ да сѣ отвора рай за да влѣзатъ; но кѣто чакали тамъ, казалъ той, тѣ пакъ сѣ одумвали една другѣ, за да не загубятъ врѣме и да не сѣ забравятъ хубавитѣ занаятъ на клюкарството.

Като настанѣло врѣме да сѣ отвора рай, една чорбаджїйка и хаджїйка избутва всичкѣ другѣ, испапуля сѣ на прѣлъ и похлопва на вратата. “Кой е, попытва св. Петръ. — “Азъ съмъ, отговоря единъ натъртенъ гласъ, чорбаджїйката хаджи * * ица.”

— “Коя сѣ? попытва пакъ небеснитѣ вратарѣ сърдито (види сѣ да му е было вредно нѣщо бръчката.) Хѣ! ты ще сѣ чорбаджїйката дѣто не оставаше ни горнѣ махлѣ ни долнѣ да тичашъ по клюкѣ! Ты ще сѣ дѣто сѣ цапаше съ бѣлило и червило. Ты ще сѣ дѣто носеше лъжовни косѣ: чорбаджїйката дѣто сѣ бѣеше слугитѣ по дваждъ по триждъ на день, на ли сѣ ты? Ты ще сѣ оназъ чорбаджїйка и хаджїйка дѣто на иконитѣ палеше за двѣ пары свѣщѣ, а на модитѣ изгаряше по двѣ хыледы. Не сѣ ли ты дѣто въ черквѣ не ходаше за друго освѣтъ да сѣ карашъ за тронове и да искашъ все ты на-